

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
danjih ob **torških, četrtkih**
in **petkih**. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 8. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za eno leto . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50
za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.—
za vsa leta . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnine je plačevati naprej na naročbe
kroz priložene naročnine se uprava se
ozira.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč.
izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifi v potituzi; za
naslove z debelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana, osmrtnice in javne zahvale, do-
mači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker ne frankovane se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglase spre-
jemajo upravitelji ulica Molino pie-
cola št. 3, II. nadst. Naročnine in oglase
je plačevati loco Trst. Odprta reklama-
cije se sprejeto postopno.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

2 Dunaja

nam je pisal prijatelj dne 9. aprila 1897. nastopno:

Brzjavka od dne 6. t. m., ki je bila tiskana
debelimi črkami v izdanju „Edinosti“ za sredo 8.
t. m., ima se čitati kakor sledi:

„Ministerstvo Badenijsko ostane. Neodvisno
od vlade ustvarila se je parlamentarna večina od
Čehov, Poljakov, Malorusov, Slovencev in Hrvatov,
katoliških Nemcev in Romunov. Kakor taka se je
pokazala ta večina danes prvič o volitvi pred-
sedništva zbornice. Liberalci se srdé.“

Ministerstvo ostane torej. S tem je bila re-
šena kriza. Njegovo Veličanstvo je odločila tako.
Kakor kaže rečeno pismo cesarjevo na Badenija,
uživa to ministerstvo popolno zaupanje
vladarjevo. Tako je za sedaj. Kaj bode, tega menda
nikdo ne zna. Evropski odnosi se hudo zapletajo,
vsled česar notranja politika naša ni neodvisna in
ni samostojna. Obnovljenje pogodbe z Ogersko je
pred vratmi. V ta pogajanja sta že zapletena grof
Badeni in njegovo ministerstvo. Kdo drugi bi moral
znova začeti mnogo tega.

Druga stvar je ustvarjenje nove večine. Mnogi
menijo, da je ustvarjena, ako že ne proti izrečni
volji grofa Badenija, pa vsaj brez njegovega znanja.
Še vedno se trdi, da se je Badeni bil izjavil, da
noče vladati brez „ustavovernega velikega posestva“,
oziroma da noče vladati s katoliškimi Nemci, s
katerimi nočejo hoditi ustavoverni veliki posestniki.
Trdi se, da Badeni se svoje strani je še vedno na
tem stališču, in da je le na željo vladarjevo ostal
na svojem mestu; da pa se utegne premeniti mar-
sikalj, sosebno za velikonočnih praznikov. Nemške
liberalce z ustavovernimi veleposestniki vred peče
najbolj to, da se je ustvarila parlamentarna večina.
Radi tega izkoriščajo cesarjevo ročno pismo za-se,
češ, kakor da je rečeno v istem: „ustvarila se je
parlamentarna večina brez tebe, grof Badeni, ti
pa vladaj vendar, kakor veš, da je najbolje za
interese države, in brez ozira na to večino“. Toda
stvar pojde težko, ker brez večine ni možno vladati
v ustavni državi.

Inicijativo za ustvarjenje večine so dali Po-
ljaki, oziroma njih načelnik Javorski. Vse kaže,

da ta mož dela in misli pošteno in iskreno. Mnogo
so pripomogli do ustvarjenja večine češki velepo-
sestniki, ki so na jedni strani dobri s Poljaki, na
drugi strani z nemškimi konservativci; ti poslednji
pa so se v zadnji čas mnogo približali Mladočehom,
ki so končno prijatelji tudi nam. Mnogo, največ,
je bilo odvisno od Mladočehov, da se je ustvarila
sedanja večina. Mladočehi, kakor najštevilnejša in
najmočnejša stranka so bili os, okolo katere se je
vrtelo vse. Njih je na vsak način hotel imeti grof
Badeni v svoji večini. V rokah Mladočehov je bilo,
da-li se ustanovi parlamentarna večina, kakoršno
si je želel grof Badeni: sestavljena od ustavover-
nih velikih posestnikov in zmernih liberalcev
ter njih pendanta — Italijanov, potem Poljakov in
čeških veleposestnikov; ali pa od vseh Slovanov
in katoliških Nemcev. Svobodomiselnost Mladočehov
bi jih bila lahko nagnila za prvo kombinacijo. Ali
Mladočehi poznajo dobro tisti liberalizem nemških
„liberalcev“, katerih še slabša kopija so italijanski
liberalci z jednim delom primorskih in tridentin-
skih duhovnikov vred. Teh vam menda ne treba
opisovati pobližje, ker jih poznate sami najbolje.
— Mladočehi so se odločili torej za drugo kombi-
nacijo, v kateri je gotovo več svobodnega mišlje-
nja, nego pa v prvo omenjenih, v kateri so njihovi
slovanski bratje, ki si morajo še-le priboriti mnogo
pravic, kjer so avtonomisti Poljaki, kjer je plem-
stvo češko, ki je tudi za državno pravo češko. Še
najtežje jim je bilo, vezati se s konservativnimi
Nemci! Ali premagali so tudi to težkočo, ker so
nemški konservativci kolikor toliko popustljivejši
glede narodnih pravic slovanskim narodom, sosebno,
ako se nadejajo, da tudi oni prodró s katerimi
zahtevami svojimi. Med temi bi bila jedna glavnih
— konfesijska šola. Čehi niso za njo
za nobeno ceno. Pač pa so za to — kakor so se
že izrekli v prejšnjih časih —, da se ta stvar pre-
pusti deželni zborom. Oni bi odločili za Češko,
kakor se njim najbolje zdi; zajedno pa prepustijo
drugim, da odločijo, kakor hočejo sami.

Da pa je sploh prišlo do parlamentarne ve-
čine, v to je pripomogla slovanska krščansko-narodna
zveza. Brez te poslednje ne bi bilo možno niti misliti
na parlamentarno večino. S tem pa ni rečeno, da

je ta zveza morala biti ravno taka, kakoršna je.
Isti cilj bi se bil dosegel, ako bi se bil ustanovil
hrvatsko-slovenski klub, ki bi bil štel 27 členov,
in da so Malorusi imeli svoj klub kakor pridevek
Poljakov, kakor so ga imeli poprej. Toda, ali tako
ali tako: združenje Slovencev in Hrvatov ter Malo-
rusov je omogočilo parlamentarno večino, ki utegne
biti kolikor le možno koristna vsem slovanskim
narodom. O pravem času, v zadnjem hipu se je
doseglo to združenje Hrvatov, Slovencev in Malo-
rusov ter jednega Čeha. Ščasoma utegne dobiti ta
zveza še več pomena in velike važnosti, a tudi že
sedaj ima dobre posledice: v tem, kar je prepre-
čila slabega, in v tem, kar more priti dobrega po
parlamentarni večini, sestavljeni neodvisno. Zato jo
srčno pozdravlja sleherni rodoljub in med
nami ne bi imelo biti ne pojedinca, ne javnega
glasila, ki bi jej bila protivna, ali bi jo hotela
rušiti. Ta zveza je že odločala o volitvi pred-
sedništva zbornice poslancev, v katerem ni Nemca,
zagriženo protivnega Slovanom. Odločila je v raz-
pravi o galiških volitvah, katera stvar se je izro-
čila legitimacijskemu odseku. In odločuje danes
v razpravi za jezikovno naredbo za Češko.

Kdor ni prepričan o koristi te večine, ta naj
le opazuje vedenje nemških liberalcev in nacio-
nalcev, naših najljutejših nasprotnikov; naj le gleda,
kako jih peče, kako se jezé, kako zavijajo in se
zvijajo — pa bode kmalo prepričan, da je ta ve-
čina dobra. Sosebno nas Primorci mora to posebno
veseliti. Mi ne pričakujemo Bog zna česa; ali to
si moremo predstavljati, kako bi bilo za nas, ako
bi bili Italijani z nemškimi liberalci blizu vlade.

Predvčerajšnjem in včeraj je zbornica raz-
pravljala o nujnem predlogu glede volitev v Gali-
ciji. Palo je grenkih proti vladi in vladajočim
Poljakom od strani radikalnih življenj poljskih in
ruskih, a istotako so ti poslednji morali požirati
gorke od prvih.

Današnja seja je posvečena razpravi o jezi-
kovni naredbi za Češko. Vsi Nemci, razun kon-
servativcev, so pokazali, da nimajo čuta pravice
nasproti slovanskim narodom.

V tem hipu se glasuje po imenu, da-li se ima
zaključiti razprava ali ne. Bržkone se bode glas-
-

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoški pisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Slednjič je bilo izplačevanje pri kraju in stari
Žiga je ostavil svojo pisarno.

Stara prijateljica sta se spoznala in objela in
v tihozi za štirindvajset ur počivajoče tvornice
pripovedoval je stari blagajnik, kaj se je godilo
ta čas. Opisoval je ravnanje Sidonijino, grozno za-
pravičnost njeno, sramoto, ki jo je nakopala svo-
jemu mežu. Še-le pred kratkim sta Rislerjeva v
Asmieresu kupila selski dvorec, prejšnjo last neke
igralke, ter ga opravila krasno; imela sta vozove
in konje ter sploh grozno tratila novce. Najbolj je
vrlega Žigo vznemirjala vzdržljivost Georgesa Fro-
monta. Nekaj časa skoro nobenega denarja ni več
jemal iz blagajne, in vendar je Sidonija potrebo-
vala več nego kdaj poprej.

„Slabo stojimo... slabo!“ je dejal blagajnik,
žalostno majé z glavo, in z zadrževanim glasem
je pristavil: „A tvoj brat, mladeč moj, tvoj brat...? Kako bi si človek razlagal njegovo vedenje? V

zrak gleda, roki drži v žepu ter nima drugega v
mislih kakor nesrečno iznajdbo svojo, ki noče na-
predovati. Ali naj ti povem, kaj mislim o njem? Ali je malopridnež ali pa tepec!“

Med tem razgovorom sta hodila gori in doli
po malem vrtu, postajala, stopala naprej in Franu
se je pri tem zdelo, kakor bi sanjal grozne sanje.
Hitro potovanje, nagla izprememba podnebja in o-
kolice, neskončno besedovanje Žigovo, novi svet,
v katerem sta se mu pokazala njegov brat in Si-
donija — Sidonija, katero je tako goreče ljubil —
vse to ga je zmešalo, malo da ni znozel.

Pozno je bilo — temnilo se je. Žiga je pred-
lagal, naj gre Fran žnjim v Montrouge ter prenoči
pri njem; a mladenič je odklonil povabilo, češ,
da je truden. Ko se je potem, ko je bila dnevna
luč ugasnila in plin še ni bil prižgan, samega čutil
v Maraisu, podal se je mehanično v staro stano-
vanje svoje v Rue de Braque.

Na hišnih vratih je videl listič z napisom:
„V najem se dá meblova soba“, in kmalu je iz-
previdel, da je to soba, v kateri je toliko časa
stanoval s svojim bratom. Spoznal je svoj, še vedno
s štirimi iglami na steno pritrjen zemljevid, sobo

na stopnicah in Delobelleovih deščico na vratih:
„Môlne stvari ptičev in broščev“.

Delobelleova soba je bila odprta; treba je
bilo le vrata odriniti in stal je notri.

Gotovo v vsem Parizu ni bilo zanj boljšega
prebivališča, nobenega prostorčka, kjer bi vznemirani
duh njegov mogel najti varnega miru in pokoja.
Ta tiha, delavna domačnost je postala za njegovo
ta hip tako nestalno bitje zaton miru, solnčno, po-
kojno obrežje, kjer sta dve pridni ženski čakali
soproga, očeta, med tem ko so zunaj divjali va-
lovi in vetrovi. Pred vsem pa ga je — morda sam
ni vedel za to — mikalo čuvstvo, da najde tu
zvesto udanost, tisto čarovno moč, ki jo ima do
nas celo ljubezen, katere ne vračamo.

Kako rada ga je imela mala bednica Désirée!
Oči so se jej lesketale, naj je žnjim govorila o
najvsakdannejših stvareh, in najneznatnejša beseda
njegova jej je razjasnila obraz. To je bil dobro-
dejen počitek po tistih britkih, žalečih besedah
starega Žige.

Živo sta se razgovarjala, med tem ko je ma-
dame Delobelle pogrinjala mizo.

(Pride še.)

valo se jedenkrat po imenu. Ali že selaj formalno glasovanje kaže, da glasovanje izpade povoljno za ministerjalni jezikovni naredbi: v zmislu ravnopravnosti narodov, v zmislu pravice. Dal Bog, da se bolj razširi ta pravica!

Protest proti izvolitvi Atilija Hortis-a.

Visoko predsedstvo!

Proti izvolitvi gosp. Atilija Hortis-a državnim poslancem V. kurije v mestu tržaškem ulagano podpisani volilci v predpisani dobi ta-le

VOLILNI PROTEST.

Dne 8. marca t. l. vstala se je volitev državnega poslanca za V. kurijo v mestu tržaškem. Kakor kandidati so nastopili:

1. Atilio Hortis, za stranko „Progresso“;
 2. Ivan Nabergoj pok. Andreja za slovensko stranko, oziroma v imenu političnega društva „Edinost“ in
 3. Karol Ucekar, za socialno-demokratsko stranko.
- Število vseh upisanih volilcev znašalo je 35.960, a na volišče jih je prišlo 25.320. Volilo se je v 20 sekcijah. Izid glasovanja bil je, da so dobili:

Atilio Hortis 14109 glasov;
Ivan Nabergoj 6460 glasov in
Karol Ucekar 4459 glasov.

Izvoljen je bil torej pri prvem glasovanju državnim poslancem Atilio Hortis s 14.109 glasovi; dobil je torej Hortis 3190 glasov več, kakor oba nasprotna kandidata skupaj oziroma 1595 glasov več, kakor je znašala absolutna večina.

Tak volilni rezultat bil je pa mogoč le vsled neštevilnih, formalnih in materialnih nezakonitosti v vseh posamičnih volilnih stadijih. Glavne in odločilne nezakonitosti so te-le:

1. Volilna lista ni bila zakonito sestavljena;
2. Ista ni bila zakonito razpostavljena;
3. Ni bilo zadostno preskrbljeno za osobe, ki je imelo razkazovati volilne liste volilcem ter sprejemati prijave v zmislu § 2 naredbe ministerstva za notranje stvari od 23. sept. 1896 št. 170 drž. zak.;
4. Dostavljenje volilnih legitimacij vršilo se je nezakonito in na popolnoma nezanesljiv način.

Ad 1.) — Glasom razglasov slav. mestnega magistrata tržaškega služil je za podlago sestavljanju volilnih list ljudski popis statistično-anagrafičnega urada tržaškega, izvršen meseca avgusta in septembra 1896 l. leta ter je imel vsakdo, ki je zahteval volilno pravico, iskati svojo sekcijo na podlagi stanovanja, v katerem se je nahajal v omenjenem času. Ta razglas pa ni odgovarjal resnici. Za takozvan „pomerij“ mesta tržaškega, ki obsega mesto brez šestih okoličanskih volilnih okrajev, veljalo je res kolikor teliko gori navedeno načelo ter se je volilna lista za „pomerij“ mesta, oziroma za volilne sekcije VIII—XX, kolikor toliko vjemala s faktičnim stanjem.

Vse drugo pa je veljalo za šest okrajev tržaške okolice, ki so volili v I—VII volilni sekciji.

Volilna lista za okolico sestavljena je bila, kar se da uradno konstatovati, na podlagi ljudskega štetja iz leta 1890., torej na podlagi stanja od 6 let nazaj!

To se je zvedelo še le po volitvi ter je povzročilo, da se večini onih, ki so premenili stanovanje v zadnjih 6 letih, niso mogle dostaviti volilne legitimacije ter da taki volilci niso mogli najti svoje sekcije, ravnanje se po razglasu slav. magistrata, vsled katerega bi bile volilne liste za mesto in okolico tržaško sestavljene na podlagi popisa prebivalstva iz leta 1896. (Zvršetek pride.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 12. aprila 1897.

O „slovanski krščansko-narodni zvezi“ pišejo „Novice“:

„Iz občenega programa se ne da še posneti, kaka bode politika novega kluba, kar je mnogo na tem, kako se bodo tolmačili posamični členki tega programa in kako stališče se zavzame v posamičnih socialnih vprašanjih. Pogrešamo zlasti v tem programu varstvo nižjih stanov proti velikemu kapitalu. Dokler ne bo tega, nobena združna organizacija ne reši nižjih stanov. To varstvo pa mora biti tako, da jednako zadene krščanski in židovski kapital. Dokler pa tega ni, bodo zastoj vse socialne preosnove.“

Najbolje smo zadovoljni s tem, da se v programu krepko naglašajo narodna enakopravnost. Da bi se to vedno kazalo tudi v dejanju. Kar se tiče državnopravne opazke, mi mislimo, da nima drugega pomena, nego da je bilo mogoče Dalmatince in Moravce navezati na klub. Zato se tudi nočemo izpodtikati nad tem, da se je pozabila naša slovenska želja po zedinjeni Sloveniji. Sicer pa program sam na sebi ni glavna stvar, temveč njega izvajanja in še le potem bode mogoče soditi novega kluba delovanje.“

Položaj na Vstoku. O praski med Grki in Turki, o kateri smo sporočili zadnjič med najnovejšimi vestmi, javljajo iz Carjagrada: Turška vlada priobčuje, da je vrhovni poveljnik turške vojske, Edhem-paša, sporočil brzojavno, da so se pokazale grške čete in so prekoračile mejo dve uri od Kranije, razdejavši streljanjem iz topov malo utrdb in požgavši tri stražnice. — Portaje izdala okrožnico na vse turške poslanike v inozemstvu, v kateri označuje Grke kakor napadnike in pripisuje Grški odgovornost na dejanjskih pojavih sovražstva, ki jih je izzvala.

Londonski „Bureau Reuter“ javlja iz Elasone: Najnovejše vesti poročajo, da so se pojavili dejanski spopadi med turškimi vojaki in nerednimi grškimi četami. Veči del turške divizije, nameščene v Greveni, koraka pod poveljstvom Hakki-paše zoper grške uskoke. Med napadalcji je videti tudi grških uniform.

Položaj je silno resnoben. Edhem-paša ostane v glavnem taboru, da počaka daljših vestij. Ukazal je vsem poveljnikom, da morajo biti pripravljeni udariti vsak trenutek. Rezerva je ostavila tabor pri Elasoni, da se pomakne bliže.

Berlinski politični krogi pa, — kakor javljajo od tam, — ne smatrajo provale grških nerednih čet v Makedonijo nikakor za važen dogodek. Izkušeni politiki menijo, da bi bilo bolje, da Turčija in Grška odločiti to vprašanje v odprti vojni, nego pa da puščati velesile v sedanjem nedoločenem položaju. Bati pa se je na vsak način, da se v kratkem dogodi spopad — v veliki meri.

Korespondenčni urad javlja iz Elasone: Edhem-paša je dobil povelje iz Carjagrada, da prekorači s svojo vojsko grško mejo, ako se dokaže, da so med tolpmi, ki so uskočile v turško ozemlje, tudi redni grški vojaki. Turške čete se brez odmora pomikajo proti grškim uskokom in kmalu jih bodo imeli od treh strani v ognju.

In slednjič prinašamo lakonično poročilo turškega generalnega štaba, iz katerega bi se moglo sklepati, da so vse vznemirjujoče vesti o krvavih spopadih jednostavno — izmišljene. Pariška „Agence Havas“ namreč javlja iz Carjagrada: „Službena poročila turškega generalnega štaba javljajo: Tolpa grških nerednih (irregularnih) čet je udrila v turško ozemlje, idoča po nepribližljivih krajih Pindusa proti Medzovu. Turško poveljstvo je ukrenilo vse potrebno, da vrže tolpo nazaj na grško ozemlje. Službene brzojavke ne omenjajo niti besedice o kakem spopadu turških vojakov in grških irregularcev.“

Različne vesti.

Veliki teden. Evo nadaljnjih cerkvenih obredov, ki se bodo vršili v tržaških cerkvah v Velikem tednu in na Veliko noč:

Na veliko sredo:

a) pri sv. Justu: ob 4. uri zjutraj izlozba Najsvetejšega. — Ob 10. uri slovesna maša. — Ob 11½ sklep 40 ur izlozbe, zahvalna pesem, procesija. — Ob 4. in pol bile, mizerere.

c) pri sv. Antonu novem: ob 4. in pol bile, mizerere.

c.) pri sv. Jakobu ob 4. pop. bile, mizerere.

g.) pri oo. kapucinih: ob 4. pop. bile, mizerere.

e) pri mm. Benediktinkah: ob 5. pop. bile, mizerere.

Na Veliki četrtek:

a) Pri sv. Justu: ob 9. slovesna maša, obhajilo duhovnikov in vernih, prenos Najsvetejšega v kapelo Božjega groba, blagoslovljenje olja in umivanje nog 12 ubožcem. Ob pol 5. bile, mizerere.

b) pri oo. Jezuitih: ob 6. in tričetrt maša in drugi obredi. — Ob 7. pop. mizerere.

c.) pri sv. Antonu novem ob 7. uri maša in drugi obredi. — Ob 4. in pol pop. bile, mizerere.

d) pri sv. Antonu starem ob 8. maša in drugi obredi. — Ob 7. pop. mizerere.

e) pri sv. Jakobu ob 7. uri maša in drugi obredi. — Ob 4. pop. bile, mizerere. —

f) Pri Materi Božji rožnega venca: ob 8. uri maša in drugi obredi. — Ob 7. in pol mizerere.

g) pri oo. kapucinih ob 8. uri maša in drugi obredi. — ob 4. pop. bile, mizerere.

h) pri mm. Benediktinkah ob 7. uri maša in drugi obredi. — Ob 5. pop. bile, mizerere.

Na Veliki petek:

a) Pri sv. Justu: ob 6. uri zjutraj laška prepoved. — Ob 10. predpisani obred. Oboževanje križa. — Ob 4. in pol bile, mizerere.

b) pri oo. jezuitih Ob 8. uri zjutraj predpisani obred. Oboževanje križa. — Ob 7. in pol pop. mizerere.

c) pri sv. Antonu novem ob 6. uri zjutraj pasijonska propoved v slovenskem jeziku. — Ob 8 in pol predpisani obred. Oboževanje križa. — Ob 11. nemška propoved. — Ob 4. in pol pop. bile, mizerere.

d) pri sv. Antonu starem ob 10. uri predpisani obred, oboževanje križa. — ob 7. pop. mizerere. —

e) pri sv. Jakobu ob 8. predpisani obred Oboževanje križa. — Ob 4. pop. bile, mizerere. — Ob 6. in pol pasijonska propoved v slovenskem jeziku.

f) pri Mat. Božji rožnega venca ob 8. uri predpisani obred, oboževanje križa. — Ob 7 in pol pop. mizerere.

g) pri oo. kapucinih ob 9. uri predpisani obred, oboževanje križa — Ob 4. pop. bile, mizerere.

h) pri mm. Benediktinkah ob 7. uri predpisani obred. Oboževanje križa. — Ob 5. uri pop. bile, mizerere. — Ob 7. uri petje „Stabat mater“.

Na veliko soboto:

a) pri sv. Justu ob 9. uri blagoslovljenje novega ognja in velikonočne sveče. — Obnovljenje krstne vode. Slovesna maša. — Ob 5 in pol molitve — Ob 6. procesija Vstajenja.

b) pri oo. jezuitih ob 7 in pol obred kakor pri sv. Justu.

c) pri sv. Antonu novem ob 8. uri zjutraj, kakor pri sv. Justu. — Ob 4. pop. molitve — Ob 4 in pol procesija Vstajenja.

d) pri sv. Antonu starem. Ob 6. uri zjutraj obred, kakor pri sv. Justu.

e) pri sv. Jakobu ob 7. uri zjutraj obred kakor pri sv. Justu.

f) pri Mat. Božji rožnega venca ob 8. in pol zjutraj obred, kakor pri sv. Justu.

g) pri oo. kapucinih ob 8 in pol zjutraj obredi kakor pri sv. Justu.

h) pri mm. Benediktinkah. Ob 7. uri zjutraj obredi kakor pri sv. Justu.

Na velikonočno nedeljo:

a) pri sv. Justu ob 10. uri slovesna maša. — Ob 11. propoved in blagoslov. — Ob 5. pop. večernice. — Ob 5 in pol blagoslov z Najsvetejšim.

b) pri oo. Jezuitih: Ob 4. in pol zjutraj molitve. Ob 5. uri zjutraj procesija Vstajenja Ob 11. slovesna maša. — Ob 6. pop. večernice. Ob 6. in pol blagoslov z Najsvetejšim.

c) pri sv. Antonu novem: Ob 10. slovesna maša. — Ob 4. in 6 in pol pop. blagoslov.

d) pri sv. Antonu starem: ob 4. in pol zjutraj molitev, ob 5. uri procesija Vstajenja. Ob 10. slovesna maša. — Ob 4. pop. blagoslov.

e) pri Sv. Jakobu: ob 4 in pol zjutraj molitev, ob 5. uri procesija Vstajenja. — Ob 11 slovesna maša. Ob 4. pop. blagoslov z Najsvetejšim.

f) pri Mat. Božji rožnega venca ob 3. in pol pop. blagoslov.

g. pri oo. kapucinih ob 6 in pol zjutraj molitev, ob 7. uri procesija vstajenja. Ob 10 in pol slovesna maša. — Ob 5. in pol blagoslov.

h) pri mm. Benediktinkah ob 9. slovesna maša. — Ob 2. in tričetrt pop. blagoslov.

Opomnja: Na Veliki četrtek in na Veliki petek ostanejo cerkve odprte do 9. ure zvečer.

Imenovanji. „Wiener Ztg.“ javlja: Minister za poljedelstvo je imenoval gozdnarskega nadzornika v Gorici, Josipa Ouschana, gozdnarskim svetovalcem. — Gozdnarski upravitelj Anton Wiltseh je imenovan gozdnarskim nadzornikom v Gorici.

Nov generalni nadzornik vojaštva. Kakor se čuje z Dunaja, bode zapovedujoči general v Gradcu in poveljnik III. vija, podmaršal baron Reinländer v kratkem pozvan na novoosnovano mesto generalnega nadzornika vojaštva. Potem bodo v vojski trije taki generalni nadzorniki: podmaršal baron Schönfeld, general konjištva princ Ljudevit Windischgrätz in podmaršal baron Reinländer.

Salem alejkum Abisincev Flendekajnerjem s prijavo svojega nastopa pod Ras Magnus-om (P. Istrianus prov.) z 8 in pol kronami za družbo sv. Cirila in Metoda za Istro.

Na občnem zboru „Tržaškega podp. in bral-nepa društva“ se je nabralo v društveno pušico za sv. Cirila in Metoda na račun pokroviteljaine gl. 5.61 in dodala sta še Ivan Rejc in I. Kobal vsak po eno krono. Bog plati darovalcem!

Za vodnjak v Gropadi. Mestna delegacija je odobrila svoto 442 gld. 61 nč., za katero je bil prekoračen zvesek 3000 gld., odmerjen za zgradbo vodnjaka v Gropadi.

Žveplenke sv. Cirila in Metoda. Ker naši ljudje poprašujejo vedno, kje da se prodajajo žveplenke sv. Cirila in Metoda, javljamo jim, da v tobakarni Lovrenčič nasproti kavarne Fabris, in pri g. Počkaju, ulica Ghega, na oglu ulice Cecilia.

Najbolji odgovor. Iz „Soče“ posnemljemo vese-lo vest, da je že mnogo odjemnikov, o Goriškem pretrgalo sleherne zvezo z raznimi laškimi trgovci v Gorici in da se snuje „Obrtno in trgovsko društvo“ se sedežem v Gorici, kateremu bode namen-ta, da postavi goriške Slovence na lastno nogo v g. in trgovinskem pogledu. Društvo bode dajalo posojila slovenskim trgovcem in obrtnikom in bode skrbelo za organizacijo v ta namen, da bodedo imeli v Go-rici trgovcev in obrtnikov za vsako stroko in da se bode naše ljudstvo posluževalo le pri njih. Ko se izvrši le-to, potem bodo še le debelo gledali laški trgovci in obrtniki. V nekaterih krajih so se že osnovali agitacijski odbori, ki skrbijo za kontrolo, kje kupuje ta ali oni svoje blago. — Tako je prav, vrli Goričani. To bodi v odgovor na vsa sramo-čenja in žaljenja! Nasprotnike treba nekoliko stre-zniti, potem jih že mine volja do izzivanja in škan-daloznih demonstracij! Namen stizenja laških srditežev pa dosežajo goriški Slovenci tem loži, ker je vse gospodarsko življenje v pokrajini v prvi vrsti odvisno od slovenskega prebivalstva. Goriški Lah! naj se uverijo enkrat, da kdor seje sramo-čenja, žanje konečno svojo lastno škodo!

Bratoljubje. S Poreščine pišejo „Naši Slovci“: Dnevi skušenj so prišli nad naš narod. Ni dosti, da so se storile velike nezakonitosti v času minolih volitev v vseh treh delih našega Primorja; mar-več ve sedaj le ljubi Bog, do kedaj bo moral tr-peti naš mili narod vlad italijanskega nasilja. Na poseben način trpi naša Poreščina, katero so po-plavili vojaki brez potrebe. Italijanska gospoda bočejo prikriti svoje nasilje s tem, da so si izpro-sili vojaško silo za poreško okolico. Da bi se pa dokazalo svetu, da je opravičeno vse to, zapirajo se ljudje, ki so večinoma hišni gospodarji in posest-niki. Le-ti imajo doma žalujoče družine, a njihovo posestvo pričakuje v najboljšem času žilave kmečke roke. No, poreški kmetje izkazujejo nenavadno ljubav do zaprtih. Pohvaliti se mora tržaške oko-ličane, ki nabirajo milodare za družine zaprtih, a še večje hvale so vredni naši poreški okoličani, ki se trumoma dvigajo na polja zaprtih bratov, da opravijo tam vse brezplačno. Tako bodo potolaženi oni gospodarji, ko pridejo iz zapora in bodo vi-deli vse obdelano. To je zloga, to je ljubav, ki mora izvabiti človeku solzo radosti iz oči, ko vidi vse to. Le tako naprej, mili poreški okoličani! Bog vam poplača to delo usmiljenja in On obrne go-tovo vse na bolje. Nikar ne dopustite, da bi polja zaprtih bratov vaših ostala neobdelana; tolažite se, da ne trpite samo vi, ampak da trpé z vami vsa hrvatska in slovenska srca. Potrpljenje torej, kajti vsaka sila traja le nekaj časa. Vaši zlogi in ljubavi pa — slava!

Iz Dekani nam pišejo: Tudi naši ljudje, ki so šli na vse zgodaj v Koper, so pripravljeni potrditi s prisego, da je bila kaplica blizu Kopa

poškodovana že ob tisti uri, ko so šli oni mimo, torej najmanje 2 uri popred, nego so šli mimo de-kanski in dolinski novinci. Iz tega sledi, da je oni zločin storila — druga roka! Kakor rečeno: naši ljudje se ne dotikajo svetih stvari. Zato pa prote-stujemo tu najsvetaneje proti grdemu obrekovanju in se obračamo do sodnih oblasti s prošnjo, da uvedejo najstrožo preiskavo.

Iz Gorjanskega nam pišejo: Tukajšnji rodo-ljubi nameravajo prirediti dne 2. maja veselico zanimivim vspešnim, na kateri bodo sodelovali domačinci. Na veselici in k plesu bode svirala slo-venska godba. Vspešni kasneje.

„Sempre avanti“. Tako je ime prostozidarski loži, menda na Reki. V tem znamenju se je sla-vila zmaga gospoda Bartolija v V. kuriji v Istri — Pod tem znakom brezverstva in sovražstva do naše Cerkve so pa korakali tudi prodanci občine pomjanska — na nabor v Koper. Iz Kopa so jim poslali zastavo z gornjim napisom. Slovensko ljud-stvo, sinovi pobožnega naroda slovenskega, pod zastavo brezverstva! To je znak struje, po kateri plavamo v Istri! — Gorje, ako se skoro ne zajezi ta struja! — Zadojč smo rekli, da naše ljudstvo je pobožno in da so brezbožneži med nami le redke prikazni. To svojo izjavo moramo nekoliko popraviti — glede na razmere v Istri. Po nekaterih krajih Istre je, na našo nesrečo in žalost, razmerno mnogo brez-božnežev, pripravljenih na vsako zlo delo in tudi za — bogoskrunstvo. Je ljudij, ki ne spoštujejo duhovnika niti tedaj, ko nosi zadnjo tolažbo umirajočemu. Toda ti so naši le po krvi in po roj-stvu, ne pa po mišljenju, sicer pa so zapisani dušo in telesom našim nasprotnikom. Kar je ljudstva demoralizovanega, to je v vašem taboru, o italijan-ska gospoda! A demoralizovali ste je vi namenoma! Med lastnimi privrženci slovenskega rodu utegnate najti bogoskruniteljev, ne pa med onimi, ki so res še — naši! Vi potiskate zaslepljenemu ljudstvu v roko zastavo framazonstva, vi mu trgate iz src verski čut, vi dušite v njem spoštovanje do vsake avtoritete. Vi kričite ljudstvu „sempre avanti“ po poti — do moralne propasti. Vi je zbirate okolo zastave onih, ki kujejo črne naklepe po skrivnih ložah, nevarne tudi — prestolu!

Pod zastavo „Sempre avanti“ so korakali po-mjanski prodanci na nabor. Gorje državi, ako bi se nje vojaki zbirali pod zastavo, ki kaže sempre avanti — vedno naprej — v pogubo.

Kako je mislil pok. Sirovič, oče Angelijeve žene, o Mauronerju? Leta 1885., na dan volitve državnega poslanca, pripel si je pok. Sirovič svojo običajno cvetko na prsa ter se odpravil na volišče. Tedanji njegov sluga mu je rekel: „Gospod, danes greste volit Mauronerja!“ A stara blaga duša se je razsrdil in rekel: „Kaj jaz da bi glasoval za tistega (tu je sledilo par ne baš laskavih naslo-vov)? Nimamo li našega poštenjaka Nabergoja!“ In šel je moško oddat svoj glas Nabergoju! Vse to je bilo govorjeno v slovenskem jeziku! Kako se pa danes ponasa njegova hči, oziroma Angeli-jeva soproga — tega ne vem.

Ne bode gatreba.

Utok zoper Mangachijevo obsedbo. Odvetnik dr. Baseggio, branitelj Jurija Mangachija, kateri je bil, — kakor znano, — o poslednjem zasedanju tržaške porote obsojen na 15 let težke ječe, ker je bil naščuval svoja nedorasla sina, da sta umo-rila stato mater, oziroma njegovo taččo Marijo udovo Salvago, uležil je pritožbo ničnosti zoper to obsodbo.

Za družine radi volilnih izgredev zaprtih oko-ličanov darovali se nadalje:

g. Abram nabrala v veseli družbi . . . 3 gld. 70 kr.	
Flendekajnarji	5 „ 05 „
Tereza Metlikovič	1 „ — „
Franjo Bevc	50 „ — „
Helena Žnebel	50 „ — „
Jakob Žnebel	50 „ — „
Gregor Babič	50 „ — „
N. N.	10 „ — „
N. N.	2 „ — „
Slovenski gosti v gostilni pri „Pete-linu“ (Mankoč, Kamuščič in Anton Vodopivec po 2 kroni) nabrali . . .	6 „ — „
A. Lohr	5 „ — „
Štefan P.	1 „ — „
Skupaj	25 „ 85 „
Prej izkazanih	240 „ 42 kr.
Skupaj	266 gld. 27 kr.

Prejeti denar smo razdelili ves mej potrebne. Ker se bližajo velikonočni prazniki in ker ni nade, da puste zaprte iz zapora za praznike, sprejema nadaljnje človekoljubne darove drage volje naše upravnistvo.

Sodnijsko. Minoli petek je bila pred tukajš-njim sodiščem razprava zoper dva mladeniča, učenca realke, prava uzorca one nestrpne mladice tržaške, ki se s slastjo navživa onega duha, ki veje v našem javnem življenju in ki ne pozna in ki ne trpi poleg sebe drugega, nego izključno le strastni italijanski radikalizem. Obtoženca sta bila 17letni Ljudevit Zanantonio in 17letni Bruno Zukolin. 7. marca zvečer, to je večer pred volitvijo v V. kuriji, bila sta obtoženca v družbi nekaterih tovarišev med množico ljudstva, ki je pri obokih Chiozza uprizor-jala demonstracije za tega ali onega kandidata. Kakor znano, frčalo je o tej priliki tudi kamenje. Zanantonio je o tej priliki stopil na jedno mizo kavarne pod oboki in ustrelil iz revolverja preko množice. Zukolin ga je bil nagovarjal, da sproži. Krogla ni sicer zadela nikogar, vendar pa je pomisliti, kaj bi se bilo lahko zgodilo, ko je počil strel v tej razburjeni, strastno razvneti mno-žici! — Sedišče je spoznalo kriva obtoženca in ju obsodilo: Zanantonio na 3 in Zukolina na 2 me-seca težke, postom poostrene ječe.

31letni črkostavec Hektor Linda iz Trsta, pristojen v Italijo, je obsojen zaradi javnega na-silstva na 4 mesece težke ječe.

Novo vrste tat. Dunajska policija marljivo išče nekega tatu, ki „deluje“ v originalni, povsem novi „stroki“. Dotičnik se je pri vratarjih raznih hiš legitimoval — seveda s ponarejeno legitima-cijo — kakor služnik telefona in si je dal odpreti uhod na streho, kjer so napeljene žice za telefon. Ko je bil na strehi, je lepo in v božjem miru po-rezal bakrene žice in jih vzel s seboj. Na ta način je ukradel že preko 1000 metrov bakrene žice iz telefonske zveze!

Tat na debelo. Ni dolgo temu, odkar si je v jedni najelegantnejših ulic v Parizu najela sta-novanje neka mlada odlična gospa; stanovanje je stalo malenkost 12.000 frankov na leto. Prijavila se je pod imenom „grofica Chaleour“. Imela je elegantnih kočij in ognjevitih konj ter je zabujala obča občudovanje. Vsakdo je mislil, da mora biti strašno bogata. Gospo je na sprehodih spremljal eleganten kavalir, o katerem so trdili nekateri, da je nje tajnik, drugi pa, da je nje ljubimec. Eleganta grofica si je že umela pridobiti pristop v to in ono visoko-aristokratsko rodbino, ko so h kratki neko jutro — policijski agentje aretovali parček.

Pokazalo se je bilo namreč, da je bil ele-gantni kavalir neki Mihalj Briant, tajnik milijonarja barona Oppenheima. Briant je bil oženjen, toda pred jednim letom je spoznal neko lahkoživao žensko — Berto Jaquillard, ali krivo: „grofica Chaleour“ — in njej na ljubo je ostavil svojo ženo in otroke ter živel z njo. Da ustreže vsem njenim željam, potreboval je ogromnega denarja in takó je nekega dneva ukradel baronu Oppenheimu svoto 50.000 frankov. Baron je opazil primanjkljaj in vprašal svojega tajnika, kam je prošel ta denar. Briant je prosil oproščenja in zagotovil, da je on vzel denar, ne da bi bil vprašal dovoljenja, kajti posodil da je to svoto nekemu prijatelju, ki je napravil veliko dedščino. Seveda je bil ta „pri-jatelj“ — Berta Jaquillard, ki ni imela nikdar dovolj. Kmalu zatem pa je baron Oppenheim konstatoval, da mu manjka v blagajni 350.000 frankevi! Na to je dal aretovati Brianta in nje-govo ljubico.

Ukradena dragocena slika v Madridu. Kakor vse kaže, so se lopovi v španjski prestolnici na-učili od svojih mojstrov v Budimpešti, da je vredno krasti ne le denar in dragocenosti, kjer in kolikor možno, ampak, da se tudi „izplača“ ismikati slike iz galerij. Te dni je izginola iz državne galerije „Prado“ jedna izmed najdragocenejših klasičnih slik sledečega mojstra Murilla: sv. Ana, poučujoča Bl. Dev. Marijo, svojo hčerko. Vrednost te slike cenijo na najmanje 6000 frankov. O tatovih seveda ni sledu.

Gospodinja, kuharice in pa ženitba. Neka go-spa v Sarajevu ima poslednji čas posebno vrst „smole“ s svojimi kuharicami: tekom treh mese-cev poročile so ji tri kar zaporedoma iz hiše. Na

to si je vzela mlado dekletce, misle: „ta-le bo-
vsaj pol leta v službi, predno se morda poroči
tudi ona, ko je že ženitev kuharic epidemična!“
Toda glej, v svoje jako neprijetno presenečenje je
našla gospa takoj tretji ali četrti dan svojo novo
kuharico v jako zaupnem razgovoru z nekim mla-
deničem. Gospa se je razgrela, ker ji je takoj ši-
nil strah v glavo: „Ta šmentani človek mi hoče
morda še tega dekleta vzeti iz hiše“ in umevno
je, da mladeniča ni pozdravila posebno prijazno.
Mladenec pa se je lepo priklonil in rekel: „Milo-
stiva, vzemite blagovoljno na znanje, da sem zaro-
čen s to-le gospodično. Skrajni čas pa je, da do-
ločim sperazumno ž njo dan poroke, kajti — še
ta mesec misliva osnovati si lastno domačijo!“
— Gospo je baje zadela kâp.

Opozorjamo naše čitatelje na današnji in serat
„Mejnarodni panorama“ na četrti strani — serija
jako zanimiva.

Kotodar. Danes (18.): Hermenegild, muč.:
Justin, mučenec. — Jutri (14.): Tiburcij, muč.:
Lambert, škof. — Prvi krajec. — Slnce izide ob
5. uri 27 min., zatoní ob 6. uri 37 min. — To-
plota véčeraj: ob 7. uri zjutraj 14 stop., ob 2 pop.
17 stop. C.

Loterijske številke, izžrebane dne 10. t. m.:

Trst	21,	9,	49,	40,	50.
Linc	81,	83,	42,	31,	1.

Odgovor na odgovor.

NAMEČEK.

(Dalje)

Vis. o. Stanislav dopušča nemški vpliv v
Slavjanih, ki rabe opisani bodočnik ne z deležni-
kom, no z nedoločnikom, (gl. 23. vrsta konca je-
govega „odgovora“, 2. stran). Vidite-li, našega
deležnika minolega časa pa Nemci nemajo! Zato
se je pri nas „bomkanje“ samostavno razvilo, bez
vpliva nemščine, tvrdi on.

Da, frak je tudi naša narodna, „organski“
razvija se obleka, kajti sukno je narejeno iz
volne čiste naše domoljubne ovce ali „bravca“,
naj si uže ta ovca ali „bravec“ pripadati h ka-
terikoli od dveh milijonov slovenskih strank.

Sam o. Stanislav, ki je sprva odrekal nem-
ški vpliv, potem se soglasil, potem zopet zamajal
se, stvoril bi dobro delo, ako bi pokazal — ne
„lokavimi modrovanji“, ne neoprovržnimi istinami,
kako je na jednom mestu, ki je daljše od nemštva,
nemški vpliv na jezik bil vzmožen, v Slovencih pa, kjer
je do nedavne dobe samodržavno gospodaril nem-
ški jezik v šoli in v uradu, ni bil mogoč?

Natančno raznico mej komkanim in nebom-
kanim dovršnikom je vis. o. Stanislav, kakor
„misleči jezikoslovec“, tudi izfilozofstvoval in na-
značil jej točne mejnike. Ti pa so toliko učeni in
globokomisljeni, da se sam na vsakem koraku
spotika ob nje. Le pogledite njega „Na znanje“
v poslednji številki „Ovetja“. Tam piše: „Vender
se bomo potrudili, da zaostali trije zvezki, kar se
bo dalo, kmalu izidejo“.

Torej polna kolobocija v pisavi! Svojih
vlastnih pravil se ne more pridrževati. — Daljše
piše: „... sedanjega („Ovetja“) pa se *dobé* še
vsi zvezki. Mej temi vsem dragim prijateljem vesele
praznike in srečno novo leto „Bog daj!“

Torej „dobe“ se vsi zvezki še, ne pa „dobi-
vajo“! Ako je dovršni sedanjik uže iz prastare
dobe — bodočnik, to je „dobe“ (recte: dobodo)
futura; če pa je to futurem, zakaj piše: „se
bomo potrudili“. O doslednost!

Bezdvombe vis. o. Stanislav tudi dokaže, da
se je oblika „prijatelom“ organski razvila, da-si
je dozdaj nijedna slovenska slovnica ne priznaje.

Ali pa morda je „dobe“ gnomski aorist? Ne
mislim, da bi mogel najti vis. o. Stanislav v nje-
govo opravičenje primere v „Ilji Murmei“, čem
reči, v sintaksi Miklošiča.

No da-si je, po besedah samega velenčenega
o. Stanislava, dovršni sedanjik nadomestil sigma-
tični bodočnik, vendar taisti nčenjak piše: „Vsaj
južni Slavjani v njem nigdar sploh niso čutili fu-
tura“. Ali je tu vsaj pičica resnice in — logike?

„Bolgari in Srbje ga celo v „budu“ vse do
zdaj ne čutijo“, nadaljuje on. „Poslednji govore:
„tako i bude — so geschah es auch“.

Res je, da govore tako, no taisto in ravno
tako často, ako ne čašče, govore tudi: „tako i
bide“; ako je poslednje bodočnik, to je ono, na-
mesto česar stoji, pač tudi bodočnik, ka-li? Da,

takih slučajev, kjer stoji futurum za perfektum, na-
hajamo kjer je ugodno. Ako govoreči izraža svojo
slutnjo, da je to ali ono tako in tako bilo, in se
oni, ki ga sluša, s tem soglašajo, priverja mu: „tako
tudi bo ta stvar, — so wird die Geschichte auch
sein, — tak eto i budet, — cosi sarà questa cosa,
— ce sera comme ça itd.

(Zvršetek pride.)

Najnovejše vesti.

Trikala (ob meji turško-grški) 10. Naskok
Turkov na ustaše se je začel v istem hipu, ko je
zadnja četa ustašev, močna 200 mož, prekorčila
mejo. Grški vojaki so se držali nevtralne in so
jeli streljati še le potem, ko so bili napadeni. Boj
med Turki in ustaši je trajal več ur. O izidu boja
še ni ničesar znanega. (Ofic. turški vir pa pravi, da
so boj začeli redni grški vojaki. Turki da so potolkli
Grke. Op. uredn.)

Atene 10. Glasom brzojavke iz Retimo od 6.
ure zvečer je boj v okolici Kandije in je čuti stre-
ljanje do brega. — Glasom vesti iz Larise so
ustaši zasedli Baltino in oblegajo 800 turških vojakov.

Sredce 11. „Narodno pravo“ javlja, da se v
Bolgariji živeči Turki oborožujejo ter obžaluje, da
je vlada prepovedala oboroževanje krščanom.

Atene 10. Vlada priznava, da je položenje
jako resno. Ob meji je došlo do spopadov med
ustaši in turškimi vojaki. Vojno ministerstvo je v
neprestani zvezi s prestolonaslednikom in voja-
škimi poveljniki v Tesaliji (ob meji grško-turški).

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarnja Piccolija v Ljubljani

(Dunajska cesta)

katero so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k
Vis prejasne gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodinje
Štefanije
Steklenica velja 90 kr

Trgovinske brzojavke in vati.

Budimpešta. Pšenica zajosen 6.91 6.98 Pšenica za
spomlad 1897 7.52 do 7.54 Oves za spomlad 5.53—5.55.
Koruzna spomlad 6.10—6.15. Koruzna za maj-juni 1897. 3.37-3.39
Pšenica bora od 15 kil. t. 7.80 7.85 od 79 kilo.
7.85—7.95 od 11 kil. t. 7.95 — 8.00 od 31. kil. t. 8.00
8.00 od 40 kil. t. 8.00 — 8.10 od 50 kil. t. 8.10—8.15
od 60 kil. t. 8.15 — 8.20

Pšenica: Srednje ponudbe, omejeno povpraševanje.

Trg malo boljše Oves 6—10 nč. ceneje. Vreme oblačno.

Praga. Neraznani sladkor for. 11.72 do —. Novi

po f. 11.80.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst s

carinno vred. odpoljatelj pracoj f. 31.50 —. Concesse-

32.75 33.25 Concesse 33.75 —. V glavah sodih 36 —

Barro. Kava Santos good average za april 48 —

z. avgust 49 — jako mlačno.

Barro. Kava Santos good average za maj 39-25, za juli-

40-25, za september 41-25 za december 41.75 silno mlačno

Trst: V soboto je zopet pala tverka s kavo, Sol-

linger & Finzi. s 300.000 gl. pasiva in 190.000 gl. aktiva

Cene od kave so v teku tedna pale za 10%.

Dunajska borza 12. aprila 1897.

	predvečera	danes
Državni dolg v papirju	100.95	101.—
„v srebru	101.—	100.05
Avstrijska reuta v zlatu	122.50	123.15
„v kronah	101.—	100.95
Kreditne akcije	347.50	343.50
London 10 Let.	119.55	119.55
Navoleoni	9.51 1/2	9.52
20 mark	11.73	11.73
100 Italij. lire	45.15	45.05

10 novč.

Ustopnina 20 novč. otroci

Borzni trg št. 14.

Sedanja razstava:

Velezanimivo

potovanje po

AMERIKI

in Kaliforniji;

pogled na Bo-

ston, slap Nia-

gara, Zeilon,

tujo mater. itd.

Dobro poznane
in pripravne
škropilnice
inženirja Živica
dobivajo se vedno po navadnih nizkih
cenah v skladišču trstke

Živicindruž.
(Schivitz & Comp.)
ulica Zonta šte. 5
TRST.

Na zahtevanje pošilja se cenik.

OLJE.

Pošilja se od
5 litra naprej
in na debelo.

Pošilja se od
5 litrov naprej
in na debelo

Acquedotto št. 9. (nasproti „Latteria Svizzera“)

Ima se veliko korist in velik trud se pripravi, ako
se poslužuje pri l. spedičiji in slov. firmi za olje, kis in
milo. Postrežba je točna, hitra in vrči so tralni.
Prevzemajo se pošiljave za celo Primorsko, Kranjsko, Sta-
jersko in Trst prosto na dom, ostavši vrč na domu brez
are. Jedilno olje l. 28 nč., fino 32—35 nč., l. finejše 56—60
nč., l. ekstrafino 64—72 nč., l. — Kis vinski in ciperski
po jako nizki cení. Milo kuhinjsko 18 nč. K., fino 24. fi-
nejše 26—29 nč. K. Velika zaloga mila (žajfe) za toaleto
po zmernih cenah. Udani Anton Sirca

VITTORIA
samo po 2-20
moderce
za gospe, deklice
prodaja se po nv.
50 do gl. 4.20.
Velikazaloga
vsakovrstnega
blaga za ženske
obleke v svetlih
in temnih barvah,
od nv. 30—150,
imamo veliki iz-
bor perkalov, sa-
ten, zagrinjala
in pogrinjala po-
steljne in mizne,
svilnato blago
vsake vrste od 80
nv. naprej, nakiti
in čipke, vsake
vrste trakov ši-
rih in ozkih po
prav nizki cení;
velika zaloga ro-
kovic iz svile, iz
konca, iz kože ter krink. Ovratnike in zvratnike, dožnike,
nogovice raznih vrst. Blago za moške obleke na veliki izbor.

ZA KOLESARJE
srajce (maje) trikot od 1-30—450 jako primerne in nogovice.

JAKOB KLEMENC
trgovec z manufakturami.
Trst, ulica sv. Anton št. 1.

„Goriška tiskarna“ A. Gabršček

V Gorici, Gospodska ulica št. 9.

ima v zalogi vse tiskovine za županstva, šole, sodišča, cerkve

itd. — Izdaje časopise:

„Soča“, tednik, cena gl. 4.40. — „Primorec“

vsakih 14 dni, cena 80 nvč. — „Slovenska knjiž-

nica“, v mesečnih snopičih po 18 nvč., naročnina za jedno

leto gl. 1.80. Doslej izšlo 56 snopičev. — „Knjižnica

za mladino“, v trdo vezanih mesečnih snopičih po

25 nvč., za naročnike 20 nvč. Doslej izšlo 23 snop. — „Ma-

terino delo za Boga in domovino“, 70 nvč. — roman

„Bele noči“, 25 nvč. — „Venec slovan-

skih povestij“ 55 nvč. — „Rutarjeve črtice o

pokn. grofiji Goriški in Gradiški“, 55 nvč.

V Trstu prodaja prve tri tobakarnar M. Lavrenčič, na-

sproti veliki vojašnici in tudi tobakarna Pipan v sprehodu

Ponte della Fabra, na kar opozarjamo Slovence v Trstu in

okolici.

ZAHVALA.

O žalostni priliki smrti mojega dragega, nepozabnega soproga, milo sem
bila iznenadjena sožaljem veliko prijateljev pokojnika in naše hiše, koje sožalje
mi pomaga lajšati veliko mojo žalost.

Ker mi ni mogoče vseh zadosti zahvaliti, in sosebno vsakega posebej, izre-
kam tem potom najsrčnejo zahvalo vsem, kateri so ali osebno, ustmeno ali
pismeno bodisi skazali pokojniku čast, bodisi olajšali mojo žalost.

Bog Vam plati!

V Šapljanah, dne 9. aprila 1897.

Zalujoča

Marija Pipp,
udova.